

Secundus

verbo ipso atque ipsa sapientia dei: per quem facta est anima
crediderunt: cum si illa non visibilis tamen quod etiam est:
scilicet immutabilis et anima non est. Eademque
mutabilitas eius conservata est: ut dicere
in seipso manens: inouat oea. Et isti quod de ruina
erroris sui diuinorum scripturarum testimonij sunt quod
si fulcire conatus: adhibetur pauli apostoli nuntium: et
quod dictum est de uno solo deo: in quo ipsa trinitas
intelligitur tamen de patre: non et de filio: et omnipotens
dicitur accipiunt. Regia autem seculorum immortalitatem in
visibili: soli deo honor: et gloria in seculorum
Ibidem. Et illud alterum. Propterea et sol potest rex regum: et
domini dominium: quod solus habet immortalitatem: et lu-
ce habitat inaccessibiliter: quem nemus hominem vidit
nec videre potest. Hec que admodum intelligentias
sunt: iam satis nos differuisse arbitror.

De his qui filium volunt etiam animi carnis assump-
tionem fuisse mortalem: ut sol per immortalitatem:
habere credat.

La. IX

Eruilli quod ista non de filio nec de spiri-
tus sancto: sed tamen de patre accipi volunt: di-
cunt visibilis filius non per carnem de virginine
assumptus: scilicet antea per seipsum. Nam ipse inquit
appuit oculis patrum. Quibus si dixeris: Quomodo
visibilis per seipsum filius: sic sequitur et mortalis per se-
ipsum filius: ut ostet vobis quod tantummodo de patre vult
intelligi: quod dictum est. Qui sol potest immortalitatem.

Si ppter carnem suscepta mortalitas
est filius propter haec finite ut sit et visibilis. Rident:
nec ppter haec mortale se filius dicere: sed sicut
et animi visibilis: ita et animi mortale. Nam ppter car-
nem filius dicunt enim mortale: iam non pater sine filio
solus habet immortalitatem: quod et ab eo ei: quod sa-

Job. 1
Mat. 10
Job. 1
Mat. 10

solitatem: nescire eos quod corpus occiditur: animam au-
tem non potest occidere. Aut vero etiam spiritus car-
nem assumpsit: de quod utique sine dubio turbabuntur.
Si ppter carnem mortalitas est filius: quod accipiatur
per tantummodo sine filio et sine spiritu habere immortalitatem: quando quidem spiritus sanctus non
assumpsit carnem: Quem si non habet immortalita-

litatem: non ergo ppter carnem mortalitas est filius
Sicut habet spiritus sanctus immortalitatem: non est ppter
tantummodo dictum est. Qui sol potest immortalitatem
Quocirca ita se arbitrantur: et animi incarnationem
per seipsum mortalem filium posse prouincere: quod ipsa
mutabilitas non inveniatur mortalitas dicitur: scilicet
quod anima et anima de morte: non quod in corpore: ut in ali-
qua altera substantia mutatur et vertitur: sed in ipsa sua
substantia quod alio modo nunc est aut fuit: scilicet id quod
destitutum est quod erat: mortale deprehendit. Quia

itaque inquit anquam natum est et filius dei de virginie mar-
ria: ipse appuit proximis nbris: non in una eademque
specie: sed multiformiter: aliter atque aliter. Et vi-
sibilis est per seipsum: quod non dum carne assumpta: subiecta
est conspicua mortalibus oculis suis: et mortalis
inquantum mutabilis. Ita et spiritus sanctus: quod alias
colubra: alias ignis apparet. Tamen non trinitati
aunit: sed singulariter et proprie proximi trinitatis conuenit
quod dictum est. Immortaliter in visibili soli deo: et quod so-
lus habet immortalitatem: et lucem habitat inaccessi-
bile: quem nemo hominem vidit: nec videre potest.
Omissis gestis: quod nec aie subiectam in visibili nos
se potuerunt: vel longe remotum a nobis ut nos
sent unius et soli dei patris et filii et spiritus sancti
non soli in visibili: verum et incommutabile permane-
re subiectam: ac proboc in vera et sincera immortalitate
persistere: nos quod nunquam appuimus corporeis
oculis deum: nec proximis: nec filium nec spiritum sanctum
dicimus: nisi per subiectam sue potestati corpoream
creaturam: in pace catholica pacifico studio re-
quiramus: pati corrigi: si fraterne ac recte reprobemus:
hendimur: parati etiam ab inimico: vera tas-
mē dicente: mordemur: utque indiscrete deus ap-
paruerit patribus nostris animis Christi venire in
carne: an aliqua ex trinitate persona: an singu-
latim quasi per vicem.

An indiscrete deus trinitas proxibus appa-
ruerit: an aliquod ex trinitate persona.

La. X

Let primū in eo quod scriptum est in Genesim: lo-
cutus est deus cum homine quod de limo finxit:
ut rei geste fides etiam ad latram teneat: tracta-
mus: in specie hominis videbatur deus cum homine tunc
locutus. Non quidem expresso hunc in libro posuit est: sed
circumstancia locutionis id resonat: maxime illo
quod scriptum est: vocem dei audisse. Adā deambu-
latis in padiso ad vesperam: et abscondisse se in **Ges. 3**
medio ligni: quod erat in padiso. Deoque dicenti.
Adā ubi es: respondisse. Audiui vocem tuam et ab
scondi me a facie tua: quoniam nucus sum. Quoniam
enim possit ad latram intelligi talis dei ambulatio
et collocutio: nū in specie humana: non video.
Hoc enim dici potest vocem solam factam videbam
laesse dictum est: aut enim quod deambulabat in loco
non fuisse visibile: cum et adam dicat quod abscondit
rit se a facie dei. Quis ergo erat ille: utque proximus
lius: an spiritus sanctus? An omnino deus indiscrete
ipsa trinitas: in forma hominis locutus? **L**et
textus quod est ipsa scripture nūquam transire sentitur a
persona ad personam: sed ille videbatur loquens ad proximum ho-
minem quod dixit. Fiat lux: et fiat firmamentum: et ce-
tera pillos singulos dies: quem deum proximum so-
lem accipere dicentes: ut fiat quod sacre volu-
ntate. **Ges. 1**
quia enim per verbum suum fecit: quod verbum eius vni-